

Мітрапаліт Мінска-Магілёўскі арцыбіскуп Тадэвуш Кандрусевіч часта наведвае горад над Нёманам. Гэтым разам ён прыбыў у Гродна, каб падзякаваць Богу за 30-годдзе біскупскага служэння. З урачыстай нагоды іерарх цэлебраваў св. Імшы ў касцёлах св. Францішка Ксаверыя і Маці Божай Анёльскай, дзе некаторы час нёс паслугу пробашча. Менавіта на гэтых землях арцыбіскуп распачаў свой шлях па адраджэнні Касцёла ў Беларусі. – ***Ваша Эксцэленцыя, горад Гродна, напэўна, быў і застаецца ў Вашым сэрцы. У якія часы і ў якія месцы часцей за ўсё вяртаецца думкамі?***

– Гродна – горад маёй маладосці. Тут я скончыў школу, паступіў у педагогічны інстытут (сёння Гродзенскі дзяржаўны ўніверсітэт ім. Янкі Купалы – заўв. рэд.) на фізіка-матэматычны факультэт. Некаторы час працаваў у Абласным праектным інстытуце. Гэта таксама для мяне час трывання ў веры ў эпоху атэізму, калі рэлігію называлі опіумам для народа. З-за наведвання касцёла быў вымушаны пакінуць месца вучобы. Жорсткае збурэнне старэйшага гродзенскага касцёла – Фары Вітаўта – зрабіла вялікі шнар у маім сэрцы, які не загойваецца да сёння. † Гродна – горад, з якога я паехаў у далёкі свет. Спачатку на вучобу ў Ленінградскі палітэхнічны інстытут, потым у Вільнюс на працу ў якасці інжынера. Затым я паступіў у Каўнаскую духоўную семінарыю, служыў святаром у Літве. А ў 1988 годзе вярнуўся ў горад над Нёманам – быў прызначаны пробашчам парафій св. Францішка Ксаверыя і Маці Божай Анёльскай.

У гэтай якасці мяне застала біскупская намінацыя, якая адбылася 25 ліпеня 1989 года. І хоць я служыў біскупам усім католікам Беларусі, тым не менш, найчасцей прабываў у Гродне, дзе знаходзілася курыя. Адсюль у 1991 годзе выехаў у Расію. Гэта быў складаны і вельмі цікавы час, калі старая сістэма ламалася, а новай яшчэ не было. Стаяла задача – адрадзіць Касцёл! За паўтары гады служэння біскупам у Беларусі ўдалося вярнуць каля 100 раней канфіскаваных святынь, выдаць 50 тысяч асобнікаў Парадку св. Імшы і 90 тысяч кароткага Катэхізіса на беларускай мове, атрымаць дазвол ад улад на служэнне святароў з-за мяжы і заснаванне Гродзенскай духоўнай семінарыі.

У Гродне я пакінуў частку свайго сэрца...

– ***Ці хочацца парой прайсці сцежкамі памяці і ўзгадаць мінулае?***

У Гродне я пакінуў частку свайго сэрца...

Аўтар: Ангеліна Пакачайла
08.12.2019 00:00

